Dosarul nr. 2c-1367/2024
2-24062264-12-2c-10062024-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

24 septembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Judecătorul (unipersonal Octavian Dvornic

în sediul instanței, în procedura cererilor cu valoare redusă, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă a ”Grossbond” SRL împotriva ”Renecons” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a constatat

Argumentele participanților la proces:

La 06 iunie 2024 ”Grossbond” SRL a depus acțiune împotriva ”Renecons” SRL solicitând încasarea din contul pârâtului datoria pentru servicii de brokeraj în mărime de 20 000 lei, penalitatea contractuală în mărime de 7 500 lei (calculată pentru perioada de 30.03.2024-04.06.2024 (75 de zile), după cum urmează, 20 000, 00*0.5 %=100, 100*75 de zile=7500 lei) , cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei, cu titlul de cheltuieli pentru asistența juridică și 1 150 lei taxa de stat.

În motivarea acțiunii a indicat faptul că, ”Grossbond” SRL în calitate de Vânzător și ”Renecons” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul din 02.09.2022, cu privire la vânzarea-cumpărarea mărfurilor și anume a materialelor de construcție și de finisare, în cantitatea, asortimentul și termenii prevăzuți în contract și în acordurile adiționale a acestuia.

Potrivit condițiilor contractului menționat și a acordurilor adițional din 02.09.2022, vânzătorul urma să transmită în proprietate materiale de construcție și de finisare iar Cumpărătorul urma să achite prețul acestora în decurs de 60 zile din momentul livrării mărfii.

Potrivit facturilor fiscale, nr. AAN 8439294 din 02.09.2022, materialele de construcție au fost livrate de Vânzător și recepționate de cumpărător fără obiecții, însă costul acestora nu a fost achitat pe deplin, astfel că la moment suma datoriei constituie 20 000 lei.

Potrivit p. 7.2. a contractului sus menționat, părțile au prevăzut că pentru nerespectarea termenului de plată, Cumpărătorul va achita Vânzătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere. Astfel penalitatea pentru încălcarea termenelor de plată, calculata pentru perioada 30.03.2024-04.06.2024, constituie 7 500 lei.

Urmând procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, creditorul ”Grossbond” SRL a expediat în adresa debitorul ”Renecons” SRL, somație privind achitarea datoriei în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării. Somația respectivă a fost recepționată de către pârât, însă a rămas fără executare până în prezent.

Restanța pecuniară și acțiunile de rea-credință a debitorului, cauzează creditorul un prejudiciu considerabil. Toate acțiunile întreprinse de către reclamantă în vederea soluționării

litigiul pe calea extrajudiciară au rămas ignorate, motiv pentru care consideră oportun ca debitorul să fie obligată pe calea judiciară la achitarea datoriei contractuale, a penalității precum și a cheltuielilor de judecare a cauzei.

În drept își întemeiază acțiunea în temeiul art. 9 alin. (1), (2) lit. a), 10 alin. (1) 776, 858 Cod civil.

Prin încheierea judecătorie Chișinău sediul centru nr. 2c-1367/24 din 14 iunie 2024, s-a acceptat în spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă cererea depusă de către ”Grossbond” SRL, fiindu-le explicate părților procedura de examinare, în conformitate cu art. 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă (f.d.25).

La 08 august 2024, reprezentantul pârâtului prin intermediul poștei electronice a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către ”Grossbond” SRL ca fiind neîntemeiată.(f.d 33-34)

În susținerea poziției a indicat faptul că compania pârâtă nu înregistrează datorii. Nu neagă faptul că a avut datorii, însă ele au fost formate în baza facturii fiscal nr. EAM000015149 din 19.01.2024 și nu în baza celei prezentate de reclamant la materialele cauzei. Astfel la 06 august 2024 a transferat către reclamant integral suma solicitată.

Referitor la încasarea penalității contractuale a indicat faptul că reclamatul urma să-și rezerve dreptul de încasarea a penalităților de întîrziere.

Mai mult reclamantul în reclamația înaintată își rezervă încasarea penalității contractuale în mărime de 2500 lei, iar în cererea de chemare în judecată este solicitată deja suma de 7500 lei, care este calculate incorect și nu este clară perioada de calcul a penalității contractuale.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată indică că taxa de stat urmează a fi admisă în mărimea admiterii cerințelor enunțate în cererea de chemare în judecată. În ce privește cheltuielile de asistență juridică indică că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe în privința suportării de către reclamant a unor cheltuieli de asistență juridică sau de altă natură. Reclamantul urmează să probeze volumul serviciilor prestate.

Ulterior pe parcursul examinării cauzei reprezentantul reclamantului a depus cerere de majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune.

În susținerea cererii a indicat faptul că întru elucidarea corectitudinii calculului penalităților contractuale, prevăzute la punctul 7.2 din contractul de vânzare-cumpărare, semnat de părți și anexat la cererea de chemare în judecată, aduce la cunoștință, că reclamantul a calculat mărimea penalității contractuale începând cu data 30.03.2024, deoarece la 29.03.2024 pârâtul a efectuat încă o tranșă în valoare de 10000 lei, din datoria totală scadentă încă din anul 2022, astfel ca la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria contractuală restantă a Pârâtului constituia 20000 lei.

Totodată, aduce la cunoștință că la 06.08.2024, pârâtul a efectuat ultima plată contractuală în sumă de 20000 lei, astfel că potrivit noilor circumstanțe, valoarea penalității contractuale pentru neexecutarea în termen a obligațiilor, calculată pentru perioada de 30.03.2024-05.08.2024, constituie 12 900 lei.

Dat fiind faptul că prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat încasarea penalității contractuale în mărime de numai 7500 lei, solicită încasarea suplimentara a penalității contractuale pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 5400 lei.

Suplimentar menționează că în contextul majorării cuantumului pretențiilor cu 5 400, lei, anexează suplimentar și taxa de stat suplimentară în mărime de 220 lei, astfel că cumulată cu taxa de stat achitată la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, aceasta constituie 1

365, 96 lei, sumă necesară pentru depunerea cererii de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial în valoare de 32900 lei.

Solicită, astfel majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune cu 5 400 lei și încasarea din contul lui ”Renecons” SRL, în beneficiul lui ”Grossbond” SRL penalitatea contractuală în mărime de 12900 lei (calculată pentru perioada de 30.03.2024-05.08.2024 (129 de zile), după cum urmează, 20 000*0.5 %=100, 100*129 de zile=12 900 lei).

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Potrivit 130 Cod de procedură civilă al RM instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Conform art.118, art.121, art.123 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probaţiunea constă în activităţile procesuale şi procedurale prin care părţile şi alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor şi împrejurărilor ce formează obiectul probaţiunii.De altfel, prin sarcina probaţiunii se înţelege obligaţia procesuală ce revine participanţilor de a dovedi împrejurările care formează obiectul probaţiunii.

Cel care formulează o pretenţie trebuie să o şi dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului şi a legăturii cauzale dintre ele.

Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligaţia să-şi dovedească pretenţiile.

Conform art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Prevederile alin (2) lit.a) Cod civil, stipulează că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit prevederilor art.312 Cod civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voința persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Intenţia de a produce efecte juridice se determină din declaraţia sau comportamentul persoanei, aşa cum ea a fost înţeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform art.992 Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Potrivit art.316 alin.(1) Cod civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în formă electronică, în scris sau în formă autentică.

În conformitate cu prevederile art.321 alin.(1 și 2) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Din materialele cauzei rezultă că ”Grossbond” SRL și ”Renocons” SRL s-au aflat în relații contractuale, astfel reclamantul s-a obligat să vândă, iar pârâtul în calitate de cumpărător să primească marfa și să achite prețul.

Astfel, prin contractul fără număr din 02 septembrie 2022, ”Grossbond” SRL n calitate de vânzător s-a obligat să vândă materiale de construcție și de finisare în cantitatea, asortimentul și termenii prevăzut de contract și anexe, iar ”Renocons” SRL în calitate de cumpărător să achite prețul mărfurilor conform facturilor fiscale.(f.d 17-18)

Potrivit facturii fiscale nr. AAN8439294 din 02 septembrie 2022 costul mărfurilor vândute fiind de 117186,25 lei. (f.d.23)

În conformitate cu actul de verificare a decontărilor reciproce la 23.04.2024, ”Renocons” SRL avea înregistrată o datorie de 20000 lei.(f.d 24)

La data de 23 aprilie 2024, reprezentatul companiei ”Grossbond” SRL a încercat soluţionarea pe cale amiabilă a litigiului apărut, prin expedierea în adresa pârâtului din mun. Chișinău str. Uzinelor 78, a reclamaţiei fără număr prin care a informat despre încălcarea obligaţiilor contractuale şi a solicitat achitarea datoriei în terme de șapte zile.(f.d 16)

După cum rezultă din materialele cauzei, în timpul indicat în cererea prealabilă, pârâtul nu a achitat datoria, însă după depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a reacționat și și-a onorat obligațiile asumate achitând datoria pentru marfa recepționată în mărime de 20 000 lei, fapt confirmat prin copia ordinului de plată nr.4720 din 06 august 2024 anexat la materiale cauzei.(f.d 35).

În baza art.774 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin.(1) Cod civil debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art.858 alin.(2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art.942 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat

următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract

Totodată, conform art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească împrejurările pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiile sale. Astfel, reclamantul este obligat să facă proba creării raportului juridic dintre el şi pîrît, dovedind că s-a produs evenimentul care a creat raportul între părţi, precum şi obligaţia pîrîtului de a stinge datoria, iar ultimul este obligat a dovedi faptele-obstacol ce au împiedicat crearea raportului juridic.

Materialele cauzei demonstrează că reclamantul şi-a onorat integral obligaţiile contractuale, prestând serviciile comandate de către pârât, fapt ce se confirmă prin conținutul facturilor fiscale precum și a actului de verificare anexat la dosar.

Totodată pârâtul la momentul examinării cauzei în fond a prezentat instanţei dovezile necesare ce ar certifica faptul stingerii sumei contestate în mărime de 20 000 lei.

Astfel, din conținutul copiei ordinului de plată nr. 4720 din 06 august 2024, rezultă că ”Renocons” SRL a achitat în beneficiul ”Geossbond SRL suma de 20000 lei, destinația plății fiind indicat plata pentru materiale conform contract fără număr.(f.d 35)

De asemenea se reține că faptul efectuării de către pârât a plății contractuale în sumă de 20 000 lei este confirmată și de către partea reclamantă prin cererea de majorare a cuantumul pretențiilor din acțiune depusă în adresa instanței la data de 05 septembrie 2024, potrivit căruia menționează că la 06 august 2024 pârâtul a efectuat ultima plată contractuală de 20 000 lei.(f.d.43)

Prin urmare ținând cont de faptul că la momentul examinării cauzei sunt anexate dovezi de achitare de către pârât a datoriei debitoriale în mărime de 20 000 lei, instanţa ajunge la concluzia că suma dată nu urmează a fi încasată din contul pârâtului.

În ce priveşte pretenția reclamantului de încasare sumei cu titlu de penalitate pentru neachitarea în termen a datoriei, instanța reține că potrivit pct. 7.2 al contractului de vânzare cumpărare a mărufilor din 02 septembrie 2022 părțile au prevăzut că pentru nerespectarea obligațiilor asumate în baza prezentului contract, partea vinovată se obligă să plătească celelalte părți, penalități în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere din valoarea sumelor neachitate sau a mărfurilor nepredate.

Corespunzător se reține că potrivit pct.7 al Acordului adițional din 02.09.2022 la contractul de vânzare cumpărare din 02.09.2022 părțile au prevăzut că după termenul de 60 de zile se va calcula penalitate în sumă de 0,5% zilnic din valoarea totală a mărfii.

După cum rezultă din conținutul materialelor cauzei, reprezentantul reclamantei a efectuat și a prezentat un calcul al acestei penalități pentru perioada 30 martie 2024- 05 august 2024, prin urmare din considerentele expuse supra, pretenția reclamantului privind încasarea penalității în mărime totală de 12900 lei, instanța o va admite integral, or potrivit art. 862 alin.(1) Cod civil, termenul de executare a obligaţiei pecuniare, stabilit în contractul încheiat între profesionişti, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăşi 60 de zile de la data prevăzută la alin.(3) lit.a), b) sau, după caz, c) din prezentul articol. Prin excepţie, părţile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare mai mare cu condiţia ca această clauză să nu fie vădit abuzivă faţă de creditor în sensul art.1080.

Ca urmare reieșind din faptul că în contractul de vânzare cumpărare părțile au prevăzut termenul de achitare, iar relațiile contractuale au fost semnate între profesioniști, instanța consideră oportun calcularea penalității începând cu data efectuării ultimii achitări în temeiul contractului de vânzare cumpărare și anume din 30 martie 2024 pînă la 05 august 2024.

La calcularea penalității instanța a ținut cont de achitările efectuate de către partea pârât, astfel penalitatea fiind calculate pentru 129 zile, ceea ce constituie suma de 12900 lei.

Ca urmare instanța va dispune încasarea penalității calculate pentru perioada 30 martie 2024 (data ultimii achitări parțiale)-05 august 2024 (achitarea integral a datoriei) în mărime totală de 12900 lei.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că în conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

De asemenea, conform art.3 alin.(1) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

Corespunzător, în situația în care a fost admisă acțiunea, iar la depunerea cererii cât și pe parcursul examinării a fost achitată taxa de stat conform bonurilor de plată nr.708 din 03.06.2024 în mărime de 1180 lei și nr. 13 din 03.09.2024 în mărime de 220 lei, instanța de judecată consideră justificat și temeinic încasarea de la ”Renecons” în beneficiul ”Grossbond” SRL cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 1365,96 lei, reieșind din faptul că pârâtul a achitat datoria de bază în mărime de 20 000 lei pe parcursul examinării cauzei.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, se reține că potrivit art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Corespunzător, potrivit art.96 alin.(1^1) Cod de procedură civilă, cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reieșind din norma citată supra și raportată la speță, instanța remarcă că, la inițierea procesului dat ”Grossbond” SRL a fost asistat de avocatul Cuflic Alexandru ce acționează în baza mandatului MA nr.092019 din 05 iulie 2024. (f.d.2)

În acest sens instanța remarcă că prin acțiunea înaintată reprezentatul ”Grossbond” SRL a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în mărime de 10 000 lei.

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportului avocatului la soluţionarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi

dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Potrivit pct.15 al Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţiilor din 30.03.2012 privind cuantumul onorariilor avocaţiilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Conform pct.21[1] a hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, instanţele vor reţine următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, instanţa de judecată, admite parțial cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 1 000 (una mie) lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

În contextul celor expuse instanța va dispune încasarea de la ”Renecons” SRL în beneficiul ”Grossbond” SRL penalitatea conform contractului de vânzare cumpărare din 02 septembrie 2022 în mărime de 12900 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1365,96 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei, în rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Totodată instanța ține să menționeze că potrivit art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu prevederile art.94, art. 238-241, 276[2]-276[4] Cod de procedură civilă al RM, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ”Grossbond” SRL împotriva ”Renecons” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la ”Renecons” SRL IDNO 1015600026762 în beneficiul ”Grossbond” SRL IDNO 1021600050526 penalitatea conform contractului de vânzare cumpărare din 02

septembrie 2022 în mărime de 12900 (doisprezece mii nouă sute) lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1365,96 (una mie trei sute șaizeci și cinci,96) lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 (una mie) lei.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecătorul Octavian Dvornic